

# РЕШЕНИЕ

№ 2945

гр. София, 02.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65  
състав**, в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ванина Колева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2557** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ВАЛДКОРН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], офис 7, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221421005527-091-001 / 09.05.2022., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, на, в частта потвърден с Решение № 44/11.01.2023г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" („ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП).

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на РА, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Твърди, че при събирането и преценката на доказателствата в ревизионното производство са допуснати съществени нарушения. Конкретно счита, че са изпълнени предвидени в закона - чл. 143 ЗДДС условия за приложение на специалния ред на облагане на маржа. Изводите за липса на ВОД се твърди, че са направени единствено на база на голословни твърдения и констатации в РА. Твърди, че неправилно е начислен и ДДС по договора за финансов лизинг № 128342/08.03.2018г., тъй като до изтичане на срока на договора автомобилът се е ползвал от „ВАЛДКОРН“ООД. Моли РА да бъде отменен. Претендира присъждане на сторените разноски.

Ответникът по жалбата, директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез

процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита, че оспорваният акт е законосъобразен по мотивите, изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП“. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, предгорестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП" - С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Обжалваният ревизионен акт е издаден след извършена ревизия, започнала със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221421005527-020-001/01.10.2021 г., издадена от началник сектор при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с обхват задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. Заповедта е връчена на 04.10.2021 г. по електронен път. Срокът на ревизията е удължаван със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) №Р22221421005527-020-002/23.12.2021 г. и ЗИЗВР №Р-22221421005527-020-003/04.02.2022 г.

В законоустановения срок е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221421005527-092-001/19.04.2022 г., връчен на 19.04.2022 г. по електронен път. Възражение срещу РД не е подадено.

Констатациите в РД са дали основание на ревизиращите да издадат процесния ревизионен акт. Ревизионен акт №Р-22221421005527-091-001 от 09.05.2022 г е издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Връчен е електронно на 12.05.2022 г.

На 20.05.2022г., в регламентирания по чл. 152, ал. 1 от ДОПК срок, до директора на дирекция "ОДОП" С. е подадена жалба вх. №53-03-1398/20.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-826/26.05.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., с която В. ООД оспорва РА №Р-22221421005527-091-001/09.05.2022 г. С Решение №1163/26.07.2022 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ С. оставя без разглеждане жалбата като недопустима поради липса на правен интерес и прекратява производство по жалбата за данъчни периоди м. 01.2020г., м. 08.2020г. и м. 12.2020г. С жалбата пред Административен съд София-град (АССГ) „ВАЛДКОРН“ ООД иска отмяна на решението на директора на дирекция „ОДОП“ С. и връщане на преписката за произнасяне по същество, поради наличието на правен интерес от обжалване на РА, в частта на установяване на задължения по ЗДДС за трите данъчни периода.

Административен съд София-град е приел жалбата за основателна и с Определение №9230/23.11.2022 г. на АССГ по дело №8004/2022 г. отменя Решение №1163/26.07.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., в частта му, в която оставя без разглеждане жалба вх. №53-03-1398/20.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-826/26.05.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена

от „ВАЛДКОРН“ ООД срещу РА №Р-22221421005527-091-001/09.05.2022 г., като недопустима, поради липса на правен интерес и прекратява производство по жалбата в тази част, като доректорът на дирекция „ОДОП“ С. е задължен да се произнесе по същество в частта на установените с РА №Р-22221421005527-091-001/09.05.2022 г. задължения за данъчни периоди м. 01.2020 г., м. 08.2020 г. и м. 12.2020 г.

С Решение № 44/11.01.2023г. директорът на дирекция “ОДОП” С. при ЦУ на НАП, в изпълнение на указанията на съда, се е произнесъл, като е потвърдил РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020 г., м. 08.2020 г. и м. 12.2020 г.

С РА в потвърдената с Решение № 44/11.01.2023г. част за данъчен период м. 01.2020 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 11 595,79 лв., ведно с лихва в размер на 2 625,37 лв., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 1 217,04 лв., като е доначислен ДДС в размер на 12 778,09 лв. на основание чл. 86, във връзка с чл. 151 от ЗДДС за продажба на МПС на клиент „КРИСТИ 12“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], след като е прието, че не се доказва изпълнението на законовите изисквания за прилагане на режим на облагане на маржа на цената при продажба на автомобили втора употреба, след като МПС не са придобити чрез В. от сочения от ревизираното лице предходен доставчик - К. 2009 L. с VIN G..

На основание чл. 69 ал. 1 т.1 и чл. 68 ал.1 т.1 и чл. 70 ал. 1 от ЗДДС не е признат данъчен кредит в размер на 34,74 лв. по фактура, издадена от „ДЖЪМБО ЕС. Б“ ЕООД с ЕИК В., с предмет на доставката офис консумативи

Коригиран е начислен данък в размер на 15 333,71 лв. по протоколи по чл. 117 от ЗДДС, след като е прието, че ревизираното лице декларира В., които не са реално извършени.

За данъчен период м. 08.2020 г. с РА е установен ДДС за внасяне в размер на 37994,52 лв., ведно с лихва в размер на 6 348,17 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 3 146,51 лв. Разликата между декларираното и установеното е формирана от доначислен ДДС в размер на 34 831,51 лв. на основание чл. 86, във връзка с чл. 151 от ЗДДС - за продажбата на три броя МПС на клиенти „КРИСТИ 12“ ЕООД и „АЦБ-Я“ ЕООД, след като е прието, че не се доказва изпълнението на законовите изисквания за прилагане на режим на облагане на маржа на цената при продажба на автомобили втора употреба, след като е прието, че МПС не са придобити чрез В. от сочения от ревизираното лице предходен доставчик РММ I. L. G.; на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1 от ЗДДС, не е признат данъчен кредит в размер на 16,50 лв. по една фактура, издадена от „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставката „офис консумативи“ и е коригиран начислен данък в размер на 29 360.92 лв. по протоколи по чл. 117 от ЗДДС, след като е прието, че ревизираното лице декларира В., които не са реално извършени.

За данъчен период м.12.2020 г. с РА е установен ДДС за внасяне в размер на 27 898,16 лв., ведно с лихва в размер на 4 373,40 лв., при деклариран от ревизираното лице ДДС за внасяне в размер на 214,01 лв. Разликата между декларираното и установеното е формирана от доначислен ДДС в размер на 18 919,40 лв., на основание чл. 86 във връзка с чл. 151 от ЗДДС - за продажбата на 2 МПС на клиенти „КРИСТИ 12“ ЕООД и „АЦБ-Я“ ЕООД, след като е прието, че не се доказва изпълнението на законовите изисквания за прилагане на режим на облагане на маржа на цената при продажба на автомобили втора употреба, след като е направен извод от ревизиращите, че МПС не са придобити чрез В. от сочения от ревизираното лице предходен доставчик - РММ I.

L.; на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1 от ЗДДС, не е признат данъчен кредит в размер на 22,20 лв. по една фактура, издадена от „ДЖЪМБО ЕС. Б“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставката „офис консумативи“; допълнително е начислен ДДС в размер на 8 742,55 лв. за безвъзмездна доставка към Р. К. - управител на „ВАЛДКОРН“ ООД и е начислена лихва в размер на 679,50 лв. за неправомерно ползване на данъчен кредит по протокол по чл. 117 от ЗДДС №140/31.12.2020 г. за осъществен В. от А. S.“ G. с VIN D..

За да стигнат до този резултат в хода на ревизията ревизиращите са установили, че основната дейност на „ВАЛДКОРН“ ООД през ревизираните периоди е покупко-продажба на автомобили втора употреба по предварителна заявка от клиенти. Автомобилите са закупувани от Великобритания, Румъния, Германия и Б., а продажбите са извършвани предимно в страната, т.е. „ВАЛДКОРН“ ООД е дилър на стоки втора употреба за целите на ЗДДС. Издавани са Протоколи за извършени продажби, за които е приложен специален ред за облагане на маржа на цената, като „ВАЛДКОРН“ ООД притежава Уведомление за упражняване право на избор по чл.143, ал.4 от ЗДДС за облагане по марж на цената.

За автомобилите, декларирани като придобити чрез В. от К. 2009 L. и PMM I. L., „ВАЛДКОРН“ ООД е издавало фактури за последващи продажби, като е прилаган марж на цената при търговия със стоки втора употреба. Фактурите за продажби са описани на стр. 20-21, стр.22 и стр. 24-25 от РД, разгледани са подробно и в приетото по делото заключение по допуснатата ССЕ.

За доставчика „К. 2009“ L. не са установени данни за декларирани насрещни ВОД от чуждестранното лице. Установено е, че от 21.07.2018 г. е регистрирано за целите за ДДС от страна на британските данъчни власти и след тази дата не подава данни във система V.. Дружеството принудително е заличено като търговски субект на 07.05.2019 г. от британските данъчни власти. Не е декларирало извършване на дейност. Представени са банкови извлечения от които е установено, че разплащането за покупка на автомобили към „К. 2009“ L. е извършено по сметка в българска банка, която е открита от българско юридическо лице „К. 2009“ Д., а не по сметка на британското дружество.

В хода на ревизионни производства на клиенти на ревизираното лице „ПРИМА ЦЕНТЪР БАЛКАНИ“ ООД с ЕИК 201316964, „Г. 2014“ Е. с ЕИК[ЕИК] и лизингова компания „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] са събрани доказателства, че част от автомобилите, които са декларирани като получени от К. 2009 L. са били с първоначална регистрация в Германия и са употребявани от регистрирани по ЗДДС лица в Германия, използвани са за облагаеми доставки и следва да се облагат по общия ред. Сертификатите за регистрация на автомобилите, издадени в чужбина съдържат реквизити, които удостоверяват, че автомобилите са били собственост на германски дружества. Приложена е справка, според която от международен обмен стоки – коли, обект на В. от „ВАЛДКОРН“ ЕООД от К. 2009 L., Великобритания, декларирани като придобити и продавани по реда на маржа, са с произход от регистрирани лица в Германия.

Относно автомобилите по декларираните В. от „PMM I. L.“ G. също не се установяват данни за декларирани насрещни ВОД от чуждестранното лице. В отговор по запитване за друго производство, относно PMM I. L. с ДДС №G., с реф. № V.-0857\_20210802\_AF\_RI\_R английската данъчна администрация уведомява, че всички декларации по ДДС на PMM I. L. за м. 02.2020, м.08.2020 г., м. 11. 2020 г. и м.

02.2021 г. са с нулева стойност, търговецът не декларира никакви продажби към клиенти от ЕС, а номерът по ДДС е прекратен на 22.04.2021 г., поради статута на липсващ търговец. Според отговора на английската администрация ДДС номерът на РММ I. L. е използван неправомерно от български търговци за избягване плащането на ДДС в Б.. Съгласно V. български търговци са декларирали ВОД към РММ I. L. през м. 10.2020 /В./ и през м. 11. 2020 г. /В./, но английското дружество не е декларирало насрещни В.. Липсват доказателства РММ I. L. да е търгувало във Великобритания, а декларираният бизнес адрес е жилищен адрес, свързан със стоматологична хирургия, като регистрираният офис се намира на, „default address“ „адрес по подразбиране“; РО В. 4385, 11222912: С. Н. D. A., С., CF14 8LN, което прави невъзможно свързването с търговеца. Представител на администрацията не е успял да се свърже с търговеца и по телефона. РММ I. L. е декларирало предмет на дейност „други довършителни строителни дейности довършване на сгради“ и „други специализирани строителни дейности, некласифицирани другаде“.

Въз основа на събраните доказателства, установените факти и обстоятелства са направени констатации от органите по приходите, че К. 2009 L. и РММ I. L. не са действителните доставчици на МПС, за които ревизираното лице е приложило специалния режим на облагане на маржа. Съответно издадените от К. 2009 L. с VIN G., D. S. L. G. и РММ I. L. G. документи, представени за доказване на основанията за облагане на марж, са приети за такива с невярно съдържание, които не показват вярно действителната фактическа обстановка. Издателите на РА са формирали извод, че не се доказва изпълнението на законовите изисквания за прилагане на режим на облагане на маржа на цената при продажбата на автомобилите и за доставките следва да се приложи общият ред на облагане.

В Решение № 44/11.01.2023г . директорът на дирекция “ОДОП” С. при ЦУ на НАП е споделил изводите в РА, като се е позовал и на информацията получена от Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, че великобританското дружество К. 2009 L. на 07.05.2019 г. е принудително заличено от публичния регистър като търговски субект и всички издадени от името на К. 2009 L. документи с дати на издаване след 07.05.2019 г., по същество представляват документи с неистинско и невярно съдържание, които не могат да документират реално осъществени стопански операции и сделки. Установено е също, че почти всички автомобили, декларирани като покупки на „ВАЛДКОРН“ ЕООД от К. 2009 L. за периода м. 01.2018 г. – м. 03.2020 г. са били регистрирани в Германия и никога не са се намирали на територията на Великобритания.

Решаващият орган е споделил и изводите на ревизиращите относно допълнително начислен ДДС в размер на 8 742,55 лв. през м. 12.2020 г. за безвъзмездна доставка към Р. К. - управител на „ВАЛДКОРН“ ООД.

В хода на ревизията е установено, че между „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД /лизингодател/ и „ВАЛДКОРН“ ООД /лизингополучател/ е сключен договор за финансов лизинг №128342/08.03.2018 г., за лек автомобил „А. С3“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама W.. В периодите от м. 03.2018 г. до м. 11.2020 г. лизингодателят е издал на ревизираното лице фактури, описани на стр. 26-29 от РД, с обща данъчна основа 43 712,80 лв. и ДДС 8 742,55 лв., по които е упражнено правото на данъчен кредит. С допълнително споразумение №26452 от 11.11.2020 г. към договора за финансов лизинг, е постигнато съгласие лизингополучателят да изкупи предсрочно обекта на лизинговия договор - в срок до 08.12.2020 г., за цена от 10 024,43 лв.

С договор за покупко-продажба на МПС от 16.12.2020 г., сключен между „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ АД /продавач/, „ВАЛДКОРН“ ООД /лизингополучател/ и Р. К. /купувач/, продавачът се съгласява правото на придобиване върху лекия автомобил да се поеме от купувача за сумата от 10 024,43 лв. с ДДС, т. е. Р. К..

При проверка в информационната система на НАП ревизиращите са установили, че лекият автомобил е регистриран като собственост на Р. К., считано от 06.01.2021 г., но В.“ ООД не е издало данъчен документ за прехвърляне на собствеността върху автомобила към физическото лице и не е начислило и дължимия ДДС, поради което, след като са приели, че е налице безвъзмездно отстъпване на право за придобиване на стока, приравнено на възмездна доставка, съгласно чл. 6. ал. 3 от ЗДДС, е определена данъчна основа по реда на чл. 27, ал. 1 от ЗДДС към 31.12.2020 г. равна на данъчната основа по фактурите, за които е упражнено правото на данъчен кредит - 43 712,80 лв. и на основание чл. 86 от ЗДДС е доначислен ДДС в размер на 8742,55 лв. за м. 12.2020 г.

Директорът на дирекция “ОДОП” С. при ЦУ на НАП е приел, че законосъобразно с РА е начислена лихва в размер на 679,50 лв. през м. 12.2020 г., след като “ВАЛДКОРН”ООД е издало Протокол по чл. 117 от ЗДДС №140/31,12,2020 г. за осъществен В. от немското дружество „А. S.“ G. с VIN D., с данъчна основа 203833,00 лв., по който е упражнено право на данъчен кредит през м. 12.2020 г. в размер на 40 766,60 лв., но не е начислен ДДС в дневника за продажби за същия период, а корекция е извършена през м.02.2021г.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от „ДЖЪМБО ЕС.Б“ ЕООД /34,74 лв. за м.01.2020 г. и 22,20 лв. за м.12.2020 г./ и „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД /16,50 лв./ са споделени изводите на ревизиращите, че доставките не са свързани с дейността на ревизираното лице, след като е установено, че вписаният във фактурите предмет на доставки е различен от декларирания в дневниците за покупки.

В хода съдебното обжалване на РА по искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), заключението по която е прието без възражения от страните и което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно изготвено. Вещото лице е изследвало доказателствата по делото и е направило справка в счетоводството на жалбоподателя и е установило, че през ревизирания период са извършвани покупки на автомобили В., като за всяка отделна фактура са посочени: доставчик, наличните документи /първични и съпроводителни/ и взетите счетоводни операции в счетоводството на „ВАЛДКОРН“ ООД /всички процесни доставки са заприходени по с/ка 304 „Стоки“, като се води справка за стоков поток, по която се отразява прихода и разхода на конкретната стока/. През ревизирания период са извършвани покупки на автомобили от български доставчици, като за всяка отделна фактура са посочени: доставчик, наличните документи /първични и съпроводителни/ и взетите счетоводни операции в

счетоводството на „ВАЛДКОРН“ ООД /всички процесии доставки са заприходени по с/ка 304 „Стоки“, като се води Справка за стоков поток, по която се отразява прихода и разхода на конкретната стока/. През ревизирания период са извършвани покупки и на други видове стоки, за които органите по приходите не признават данъчен кредит, подробно описани по составчици и видове стоки. Посочени са за всяка отделна Фактура извършените плащания.

Чуждестранните доставчици на „ВАЛДКОРН“ ООД по издадените инвойс фактури не начисляват ДДС. Фактурите, издадени от доставчиците от други държави членки не съдържат размер на данъка и не следва да се отразяват в отчетните регистри на получателя. С получените В. стоки е извършвана последваща продажба, което съответства на основната икономическа дейност на дружеството „ВАЛДКОРН“ ООД. За всички последващи продажби са взети съответни счетоводни операции, отразени в счетоводството на „ВАЛДКОРН“ ООД. Получените В. стоки са заприходени в материална сметка 304 „Стоки“, от където са изписвани при всяка последваща продажба, като е изготвена справка за стоков поток. С получените В. стоки в ревизирания период са извършвани ВОД доставки. За всяка отделно издадена фактура за ВОД са посочени: получателя, стойността на продажбата, какви документи са издадени и счетоводното отразяване на продажбата, както и извършените плащания. За всяка отделна фактура, с приложен режим на марж са вписани: клиентът, стойността на продажбата, размерът на начисления ДДС при режим М. и е посочено плащане от страна на клиентите.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна съдът намери за установено следното:

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ, електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи

по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5- годишния срок.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

1. По делото няма спор, че предмет на продажбите са автомобили втора употреба, които са включени в понятието за "стоки втора употреба", легално дадено в § 1, т. 19 от ДР на ЗДДС, както и че предвид определението дадено в разпоредбата на § 1, т. 23 от ДР на ЗДДС жалбоподателят е дилър на стоки втора употреба. Спорно е дали за извършените от него доставки са приложими разпоредбите на чл. 143-151 от ЗДДС Съгласно чл. 151 от ЗДДС дилърът има право на избор на реда за облагане – редът на облагане на маржа или общия ред, като в случая за ревизирувания период "ВАЛДКОРН" ООД е извършило продажби на автомобили втора употреба с приложен режим на облагане на маржа, като с РА не се признава прилагането на реда за облагане на маржа относно описани в таблиците на в стр. 20-21, стр.22 и стр. 24-25 от РД доставки.



Съгласно чл. 143, ал. 1, т. 4 от ЗДДС данъчно задължено лице-дилър на стоки втора употреба може да използва специалния ред за облагане на маржа на цената по отношение на доставка, доставени му от друг такъв дилър от държава членка, който прилага специалния ред за облагане на маржа на цената. В случая е от значение как и от кого е станало доставянето на автомобилите, за да се прилага този специален ред на облагане. Именно във връзка с доставянето на процесните автомобили не се установява условие за облагане на маржа при продажбите впоследствие.

Съгласно нормата на чл. 13, ал. 1 ЗДДС придобиването на употребяван лек автомобил, който е транспортиран от друга държава членка и е получен на територията на страната, представлява вътреобщностно придобиване, за което ДДС е изискуем от получателя по силата на чл. 84 ЗДДС.

Нормата на чл. 13, ал. 4, т. 1 ЗДДС предвижда, че не е вътреобщностно придобиване придобиването на стоки, за които доставчикът прилага специален ред на облагане за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети, определен в законодателството на съответната държава членка. Съгласно чл. 144 ЗДДС мястото на изпълнение на доставката на стоки втора употреба от друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената по чл. 143, ал. 1, т. 4 ЗДДС, е мястото, където се намира седалището или постоянният обект на дилъра, от който той извършва тези доставки, данъчното събитие възниква по общите правила, а данъкът става изискуем на последния ден от данъчния период, през който е вникнало данъчното събитие за доставката. Начисляването на данъка е издаването на протокол, по ред и начин определени в ППЗДДС.

В тежест на ревизираното лице е да докаже, че К. 2009 Л. и РММ I. Л. не са действителните доставчици на автомобилите.

От събраните в хода на ревизията доказателства се установява обаче, че от 21.07.2018 г. К. 2009 Л. - Великобритания е deregистрирано за целите за ДДС, от страна на британските данъчни власти, не е подавало финансови отчети, т. е. не е декларирало, че извършва дейност и след тази дата като deregистрирано по ДДС лице не подава данни във система V. и от 07.05.2019г. е принудително заличено като търговски субект.

Не се опроверга по делото констатацията на ревизиращите, базирана на данни от ревизии на клиенти на жалбоподателя и справки от международния обмен на информация, че автомобилите, които са декларирани като получени от К. 2009 Л. са били с първоначална регистрация в Германия и са употребявани от регистрирани по ЗДДС лица в Германия, използвани са за облагаеми доставки и съответно следва да се облагат по общия ред.

В подкрепа на извода, че К. 2009 L. не е действителният доставчик на автомобилите е и фактът, установен от представените банкови извлечения, че разплащането за покупка на автомобили към К. 2009 L. е извършено по сметка в българска банка, която е открита от българско юридическо лице, а не по сметка на британското дружество.

Следва да се съобрази и посоченото в писмото от директора на ГДБОП, че дружеството е deregистрирано по ДДС на 21.07.2018 г. и е заличено като търговски субект на 07.05.2019 г., поради което няма как след тази дата да е участник в търговската дейност и всички документи след тази дата, издадени от името на дружеството представляват документи с неистинско и невярно съдържание, които не могат да документират реално осъществени сделки. В същото писмо е посочено, че почти всички автомобили, декларирани като покупки на "ВАЛДКОРН" ООД от доставчик К. 2009 L. за периода м. 01. 2018 г. – м. 03. 2020 г. са били регистрирани в Германия на имената на германски търговски дружества (дейността, на които е търговия с употребявани автомобили) или на физически лица, съответно тези автомобили никога не са се намирали на територията на Великобритания.

От отговора на английската данъчна администрация се установява, че и РММ I. L. е с данъчни декларации по ДДС за м. 02.2020, м.08.2020 г., м. 11. 2020 г. и м. 02.2021 г. с нулева стойност. Търговецът не декларира никакви продажби към клиенти от ЕС. Посочено е от английските власти, че номерът на РММ I. L. е използван неправомерно от български търговци за избягване плащането на ДДС в Б.. Съгласно V. български търговци са декларирали ВОД към РММ I. L. през м. 10.2020 /В./ и през м. 11. 2020 г. /В./, но английското дружество не е декларирало насрещни В.. Няма и никакви доказателства РММ I. L. да е търгувало във Великобритания.

В случая, както правилно е прието от органите по приходите не е доказано че именно посочените във фактурите лица са доставчици на леките автомобили, съответно дали са дилъри, прилагащи специалния ред на облагане на маржа на цената. Напротив, установено е в хода на ревизията, че спорните доставки не са извършени от посочените във фактурите лица, че произходът на автомобилите е от Германия, а не Великобритания, а част от тях са декларирани като ВОД от германски дружества, но не към ревизираното дружество. Доказателствената сила на представените по делото фактури е оборена посредством получената информация по линия на международно сътрудничество, както и от обстоятелството, че дружествата, посочени като издатели на фактурите са deregистрирани и не извършват дейност.

От така установените факти следва извод, че не са налице нормативните изисквания за прилагане на специалния ред за облагане на маржа на цената при доставка на стоки втора употреба съобразно

разпоредбите на глава 17 ЗДДС. Този ред е неприложим, съответно по доставките като облагаеми такива е следвало да са начисли ДДС в размер на 20% върху данъчната основа, който данък се явява дължим, от което следва, че установените с РА данъчни задължения са правилно определени. В този смисъл е и практиката на ВАС по идентичен спор, между същите страни и при наличие на същите доказателства – Решение 3 4595 от 12.04.2024г. по адм.д № 10541/2023г. по описа на ВАС, VIII о.

2. Относно допълнително начислен ДДС в размер на 8 742,55 лв. през м. 12.2020 г. за безвъзмездна доставка към Р. К. - управител на „ВАЛДКОРН“ ООД следва да се съобрази, че съгласно чл.6, ал.3 ЗДДС за възмездна доставка на стока за целите на този закон се смята и: изпращането или транспортирането на стоки, произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени на територията на страната от данъчно задължено лице в рамките на неговата икономическа дейност, когато стоките се изпращат или транспортират за целите на неговата икономическа дейност от или за негова сметка от територията на страната до територията на друга държава членка, в която лицето не е регистрирано за целите на ДДС.

В 27, ал. 1 от ЗДДС е предвидено, че данъчната основа на доставка на стоки по чл.6, ал.3 ЗДДС, определена към началото на месеца, в който е отделена или предоставена стоката, е данъчната основа при придобиването или себестойността на стоката, а в случаите на внос - на данъчната основа при вноса, намалена с разходи за изхабяване предвид обичайния икономически живот на стоката. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена.

След като е безспорно установено, че лекият автомобил - „А.“ С34 е регистриран като собственост на Р. К., считано от 06.01.2021 г., а „ВАЛДКОРН“ ООД не е издало данъчен документ за прехвърляне на собствеността върху автомобила към физическото лице и не е начислило и дължимия ДДС, то законосъобразно с РА това е сторено, поради което и в тази част жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

3.В жалбата не са изложени доводи във връзка с начислената с РА лихва в размер на 679,50 лв. през м. 12.2020 г. Установено е, че „ВАЛДКОРН“ ООД е издало Протокол по чл. 117 от ЗДДС №140/31,12,2020 г. за осъществен В. от немското дружество „А. S.“ G. с VIN D., с данъчна основа 203 833,00 лв., по който е упражнено право на данъчен кредит през м. 12.2020 г. в размер на 40 766,60 лв., но не е начислен ДДС в дневника за продажби за същия период, а през 02.2021 г. е извършена корекция, като в дневника за покупки е включен същият протокол за периода от 15.01.2021 г. до 15.03.2021 г. върху сумата от 40

766,60 лв. с отрицателен знак, поради което правилно с РА е установено задължение за лихва в размер на 679,50 лв. и обжалването и в тази част следва да бъде отхвърлено.

4. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от „ДЖЪМБО ЕС.Б“ ЕООД /34,74 лв. за м.01.2020 г. и 22,20 лв. за м.12.2020 г./ и „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД /16,50 лв/ е установено, че доставките по процесните фактури, издадени от Д. ЕС.Б“ ЕООД са с предмет: комплекти чаши, свещи, пили за нокти, чинии, щипка за сервиране, шпатула за торта, течен сапун, чипс, а фактурите от „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД са с предмет на доставките: шпатула за торта, щипка за сервиране и др. домашни потреби. Въпреки това двете фактури са включени в СД и дневниците за покупки с предмет „офис консумативи“. При установения предмет на доставките остава недоказана връзката им с дейността на „ВАЛДКОРН“ ООД.

В чл. 70, ал.1 ЗДДС са изброени случаите, в които правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74. В т.2 и т. 3 на ал.1, на чл. 70 ЗДДС е предвидено, че това се случва и когато стоките или услугите са предназначени за за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето и съответно стоките или услугите са предназначени за извършване на представителни или развлекателни цели. В случая не е спорно, че изброените в трите фактури стоки не са свързани с дейността на жалбоподателя и не представляват офис консумативи. поради изложеното законосъобразно с РА, на основание чл. 70, ал.1 ЗДДС, е отказано право на данъчен кредит по тези фактури и обжалването следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения съдът намира, че РА е законосъобразен, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При посочения изход на спора, на основание чл.161 от ДОПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски по делото - юрисконсултско възнаграждение в размер на 7745,35 лева, определено съгласно чл.7, ал.2, т.4, вр. с чл. 8, ал.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

#### **РЕШИ :**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ВАЛДКОРН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22221421005527-091-001 / 09.05.2022., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен

инспектор по приходите – ръководител на ревизията, на, в частта потвърден с Решение № 44/11.01.2023г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който за данъчен период м. **01.2020 г** е установен ДДС за внасяне в размер на 11 595,79 лв., ведно с лихва в размер на 2 625,37 лв., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 1 217,04 лв.; за данъчен период м. **08.2020 г.** е установен ДДС за внасяне в размер на 37994,52 лв., ведно с лихва в размер на 6 348,17 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 3 146,51 лв. и за данъчен период м.**12.2020 г.** е установен ДДС за внасяне в размер на 27 898,16 лв., ведно с лихва в размер на 4 373,40 лв., при деклариран от ревизираното лице ДДС за внасяне в размер на 214,01 лв.

ОСЪЖДА „ВАЛДКОРН“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 7745,35 (седем хиляди седемстотин четиридесет и пет лева и тридесет и пет стотинки) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: